

Program wykładu:
KODY BLOKOWE

Wykład 30 godz.

1. Semestr letni

2. Cel przedmiotu:

Opanowanie podstaw teorii kodowania i dekodowania

3. Warunek uczestnictwa: Zaliczenie przedmiotu Algebra liniowa

4. Forma zaliczenia przedmiotu

Egzamin pisemny z oceną pozytywną, następnie ustny.

5. Zasada wystawiania oceny końcowej: Decyduje egzamin ustny

6. Streszczenie przedmiotu

Kody blokowe to zbiór matematycznych metod umożliwiających kontrolę poprawności danych informacyjnych przy ich gromadzeniu i przesyłaniu. Celem kodowania jest wykrywanie oraz poprawianie błędów spowodowanych losowymi zakłóceniami.

7. Zawartość programowa:

1. Kodowanie kontra szyfrowanie. Przykłady kodów w matematyce: Pruefer i drzewa (1916), Hamilton i liczby zespolone (1837), Hamilton i kwaterniony (1843). System PESEL.

2. Gromadzenie i przesyłanie informacji. Alfabet, słowa informacyjne, słowa kodowe, ich długości k i n . Kod blokowy i jego długość n . Kod binarny. Metryka Hamminga, waga słowa. Schemat transmisji z kodowaniem i dekodowaniem. Założenia o kanale przesyłowym, addytywne błędy losowe. Niezawodność kanału. Binarny kanał symetryczny. Kod powtarzający, kod parzysty. Moc (liczność) kodu. Wymiar k kodu liniowego. Sprawność R kodu blokowego. Dystans kodu.

3. Kontrola parzystości i jej efektywność.

4. Dekodowanie wg największego prawdopodobieństwa (MLD). Dekodowanie pełne lub nie. Twierdzenia o wykrywaniu lub korygowaniu błędów. Ograniczenie Hamminga (ograniczenie dla upakowania kul) i ograniczenie Singletona. Kody doskonałe i kody MDS. Trywialne kody doskonałe.

5. Pierścienie skończone i ciała Galois. Ciała reszt. Kongruencje wielomianów. Wielomiany nierozkładalne, wielomian pierwotny stopnia n . Ciała wielomianów. Przykłady rozszerzania ciał skończonych poprzez przestrzenie liniowe.

6. Baza i macierz generująca kodu liniowego. Ortogonalność słów. Kod dualny. Macierz kontroli parzystości. Twierdzenie Kroneckera-Capellego. Elementarne przekształcenia wierszowe. Kodowanie za pomocą macierzy generującej. Kod liniowy systematyczny. Kody równoważne. Binarny kod Hamminga $[n, k, d]$. Macierz kontroli parzystości determinuje dystans kodu liniowego.

Kody sympleks. Sympleks w przestrzeni afinicznej.

7. Warstwy kodu (translacje). Słownik kodu. Objaw (syndrom) warstwy. Dekodowanie: standardowa tablica dekodująca (SDA). Przykład: SDA dla kodu Hamminga.

8. Nowe kody ze starych. Dystansowe kolorowania hiperkostki.

9. Kod Golaya jako przedziurawienie wydłużonego kodu Golaya. Samodualność.

10. Kody cykliczne i liniowe kody cykliczne. Wielomian generujący, jego charakteryzacja. Algorytm Euklidesa. Liczba kodów cyklicznych danej długości. Wielomiany nawzajem odwrotowe i dualność wśród liniowych kodów cyklicznych. Wielomiany idempotentne, Faktoryzacja dwumianu binarnego $1 + x^n$,

11. Elementy pierwotne w grupach. Funkcja ϕ Eulera. Element pierwotny ciała jako generator grupy mnożeniowej tego ciała. Wielomian minimalny elementu. Ciało Galois z mnożeniem modulo wielomian pierwotny. Ciało słów. Zliczanie wielomianów pierwotnych. Funkcja μ Möbiusa i zliczanie wielomianów nierozkładalnych.

12. Kod Hamminga jako kod cykliczny BCH (Bose—Ray-Chaudhuri—Hocquenghem), Kody BCH. Dystans projektowany i ograniczenie BCH. Kody Reeda-Solomona.

13. Macierze Hadamarda i kody Hadamarda. Ograniczenia Plotkina.

14. Z_4 -liniowe wersje nieliniowych kodów Kerdocka i Preparata'y.

15. Entropia i twierdzenia Shannona.

Literatura:

1. D.R. Hankerson et al. (7 co-authors), Coding Theory and Cryptography. The Essentials, Marcel Dekker, 2nd ed., New York and Basel, 2000.
2. W.C. Huffman, V. Pless, Fundamentals of Error-Correcting Codes, Cambridge Univ. Press, 2003.
3. G.A. Jones, J.M. Jones, Information and Coding Theory, Springer, 2002.
4. F.J. MacWilliams, N.J.A. Sloane, The Theory of Error-Correcting Codes, North-Holland, 1977.
5. R.M. Roth, Introduction to Coding Theory, Cambridge Univ. Press, 2006.

Modyfikacja: 23.VI. 2013, Z.S.